

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 22. februarja 2022 *

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(3) – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47, drugi odstavek – Temeljna pravica do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem – Sistemske ali splošne pomanjkljivosti – Preizkus v dveh fazah – Merila za uporabo – Obveznost izvršitvenega pravosodnega organa, da konkretno in natančno presodi, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za osebo, v zvezi s katero je izdan evropski nalog za prijetje, v primeru njene predaje obstaja resnična nevarnost za kršitev njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem“

V združenih zadevah C-562/21 PPU in C-563/21 PPU,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska) z odločbama z dne 14. septembra 2021, ki sta na Sodišče prispeli 14. septembra 2021, v postopkih izvršitve evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper

X (C-562/21 PPU),

Y (C-563/21 PPU),

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, L. Bay Larsen, podpredsednik, A. Arabadjiev, predsednik senata, A. Prechal, predsednica senata, C. Lycourgos, S. Rodin, I. Jarukaitis, N. Jääskinen (poročevalec), predsedniki senatov, I. Ziemele, predsednica senata, in J. Passer, predsednik senata, M. Ilešič, J.-C. Bonichot, sodnika, L. S. Rossi, sodnica, A. Kumin in N. Wahl, sodnika,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. novembra 2021,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za X N. M. Delsing in W. R. Jonk, advocaten,

* Jezik postopka: nizozemščina.

- za Openbaar Ministerie C. L. E. McGivern in M. K. van der Schaft,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in J. Langer, agenta,
- za Irsko J. Quaney, agentka, skupaj z R. Kennedyjem, SC,
- za poljsko vlado S. Żyrek, J. Sawicka in B. Majczyna, agenti,
- za Evropsko komisijo S. Grünheid, K. Herrmann, P. Van Nuffel in J. Tomkin, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. decembra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 1(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584), in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru izvršitve dveh evropskih nalogov za prijetje na Nizozemskem, pri čemer je v zadevi C-562/21 PPU nalog izdalo Sąd Okręgowy w Lublinie (okrožno sodišče v Lublinu, Poljska) 6. aprila 2021 zaradi izvršitve kazni odvzema prostosti, na katero je bila obsojena oseba X, v zadevi C-563/21 PPU pa Sąd Okręgowy w Zielonej Górze (okrožno sodišče v Zieloni Górze, Poljska) 7. aprila 2021 zaradi uvedbe kazenskega pregona zoper osebo Y.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 5, 6 in 10 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:
 - „(5) Zastavljeni cilj [Evropske] [u]nije, da postane območje svobode, varnosti in pravice, prinaša odpravo postopka izročitve med državami članicami in njegovo nadomestitev s sistemom predaje oseb med pravosodnimi organi. Nadalje uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. Tradicionalno sodelovanje, ki je doslej vladalo med državami članicami, bi moralo, v območju svobode, varnosti in pravice, v kazenskopravnih zadevah nadomestiti sistem prostega pretoka pravosodnih odločitev, ki obsegajo odločitve pred izrekom kazni in pravnomočne odločbe.
 - (6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.

[...]

(10) Mehanizem evropskega naloga za prijetje temelji na visoki stopnji zaupanja med državami članicami. Njegovo izvajanje se lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 6(1) [PEU] ene od držav članic, ki jih ugotovi Svet [Evropske unije] na podlagi člena 7(1) [PEU] s posledicami, navedenimi v členu 7(2) te pogodbe.“

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [PEU].“

5 V členih 3, 4 in 4a navedenega okvirnega sklepa so naštetih razlogi za obvezno in fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje.

6 Člen 8 istega okvirnega sklepa določa vsebino in obliko evropskega naloga za prijetje.

7 Člen 15 Okvirnega sklepa 2002/584, naslovljen „Odločitev o predaji“, določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke[,] določene v člen[u] 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.“

Nizozemsko pravo

8 Okvirni sklep 2002/584 je bil v nizozemsko pravo prenesen z Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (zakon o izvajanju Okvirnega sklepa Sveta Evropske unije o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (zakon o predaji)) z dne 29. aprila 2004 (Stb. 2004, št. 195), kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 17. marca 2021 (Stb. 2021, št. 155).

Spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

Zadeva C-562/21 PPU

- 9 Pri Rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu, Nizozemska), ki je predložitveno sodišče, je bil vložen predlog za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je 6. aprila 2021 izdalo Sąd Okręgowy w Lublinie (okrožno sodišče v Lublinu). Ta evropski nalog za prijetje se nanaša na prijetje in predajo poljskega državljana zaradi izvršitve zaporne kazni dveh let, ki je bila zadevni osebi zaradi izsiljevanja in grožnje s silo naložena s pravnomočno sodbo z dne 30. junija 2020.
- 10 Zadevna oseba se ni strinjala s svojo predajo Republiki Poljski. Trenutno je v priporu na Nizozemskem, dokler predložitveno sodišče ne odloči o tej predaji.
- 11 Predložitveno sodišče navaja, da ni ugotovilo nobenega razloga, ki bi lahko nasprotoval navedeni predaji, razen razloga, na katerega se nanaša vprašanje za predhodno odločanje, ki ga postavlja Sodišču.
- 12 Navedeno sodišče meni, da od leta 2017 obstajajo sistemske ali splošne pomanjkljivosti, ki vplivajo na neodvisnost sodne oblasti v odreditveni državi članici. Te pomanjkljivosti, ki so obstajale že ob izdaji evropskega naloga za prijetje iz točke 9 te sodbe, naj bi se od takrat še poslabšale. Po mnenju navedenega sodišča zato obstaja resnična nevarnost, da bo zadevni osebi v primeru predaje odreditveni državi članici kršena njena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine.
- 13 Po mnenju predložitvenega sodišča navedene pomanjkljivosti vplivajo zlasti na temeljno pravico do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, zagotovljeno s to določbo.
- 14 To sodišče meni, da zadevne pomanjkljivosti izhajajo med drugim iz ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (zakon o spremembah zakona o nacionalnem sodnem svetu in nekaterih drugih zakonov) z dne 8. decembra 2017 (Dz. U. 2018, pozicija 3) (v nadaljevanju: zakon z dne 8. decembra 2017), ki je začel veljati 17. januarja 2018, zlasti pa iz vloge, ki jo ima Krajowa Rada Sądownictwa (nacionalni sodni svet, Poljska) (v nadaljevanju: KRS) pri imenovanju članov sodne oblasti na Poljskem.
- 15 V zvezi s tem se predložitveno sodišče sklicuje na resolucijo, ki jo je 23. januarja 2020 sprejelo Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče, Poljska) in v kateri naj bi zadnjenavedeno sodišče štelo, da KRS – ker je od začetka veljavnosti zakona z dne 8. decembra 2017 neposredno podrejen političnim organom – ni neodvisen organ. Zaradi tega neobstoja neodvisnosti naj bi nastale pomanjkljivosti v postopku imenovanja sodnikov. Iz te resolucije naj bi glede sodišč, ki niso Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče), izhajalo, da sodni senat v smislu Kodeks postępowania karnego (poljski zakonik o kazenskem postopku) ni ustrezno imenovan, kadar vključuje osebo, ki je bila imenovana za sodnika na predlog KRS v skladu z zakonodajo, ki je začela veljati 17. januarja 2018, če zadevna nepravilnost v okoliščinah obravnavane zadeve pripelje do kršitve jamstev neodvisnosti in nepristranskosti v smislu poljske ustave, člena 47 Listine in člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP).
- 16 Predložitveno sodišče se sklicuje tudi na sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev za sodnike) (C-791/19, EU:C:2021:596, točki 108 in 110).

- 17 To sodišče poleg tega navaja, da se je seznanilo s seznamom, sestavljenim 25. januarja 2020, ki vsebuje imena 384 sodnikov, ki so bili od začetka veljavnosti zakona z dne 8. decembra 2017 imenovani na predlog KRS. Navedeno sodišče meni, da je verjetno, da se je število teh imenovanj od takrat povečalo.
- 18 V teh okoliščinah meni, da obstaja resnična nevarnost, da bo eden ali več sodnikov, ki so bili od začetka veljavnosti zakona z dne 8. decembra 2017 imenovani na predlog KRS, sodelovalo v kazenskem postopku zoper zadevno osebo.
- 19 V zvezi s tem navaja, da zadevna oseba od 14. februarja 2020 ne more več učinkovito izpodbijati veljavnosti imenovanja sodnika ali zakonitosti izvajanja njegove sodniške funkcije. V skladu z ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (zakon o spremembi zakona o organizaciji splošnih sodišč, zakona o vrhovnem sodišču in nekaterih drugih zakonov) z dne 20. decembra 2019 (Dz. U. 2020, pozicija 190), ki je začel veljati 14. februarja 2020, poljskim sodiščem namreč ni dovoljeno obravnavati takih vprašanj.
- 20 Poleg tega predložitveno sodišče poudarja, da Evropsko sodišče za človekove pravice v svoji sodni praksi šteje, da je pravica do „z zakonom ustanovljenega“ sodišča – kot je ta pravica zagotovljena s členom 6(1) EKČP – čeprav je avtonomna pravica, kljub temu tesno povezana z jamstvom neodvisnosti in nepristranskosti, ki sta določeni s to določbo. Predložitveno sodišče se v zvezi s tem sklicuje na merila, določena s to sodno prakso, da bi ugotovilo, ali nepravilnosti, ugotovljene v postopku imenovanja sodnikov, pomenijo kršitev pravice do z zakonom ustanovljenega sodišča v smislu člena 6(1) EKČP (ESČP, 1. december 2020, Åstráðsson proti Islandiji, CE:ECHR:2020:1201JUD002637418, točke od 243 do 252, in ESČP, 22. julij 2021, Reczkowicz proti Poljski, CE:ECHR:2021:0722JUD004344719, točke od 221 do 224).
- 21 Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je treba ta merila uporabiti tudi v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti.
- 22 V teh okoliščinah je Rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Kateri preizkus mora uporabiti izvršitveni pravosodni organ, ki mora odločiti o izvršitvi [evropskega naloga za prijetje], namenjenega izvršitvi pravomočno izrečene kazni zapora ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, pri preučitvi, ali je bila v odreditveni državi članici pri sojenju, ki je pripeljalo do obsodbe, kršena pravica do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, če v tej državi članici ni bilo na voljo učinkovitega pravnega sredstva zoper morebitno kršitev te pravice?“

Zadeva C-563/21 PPU

- 23 Pri predložitvenemu sodišču je bil vložen tudi predlog za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je 7. aprila 2021 izdalo Sąd Okręgowy w Zielonej Górze (okrožno sodišče v Zieloni Górze). Ta evropski nalog za prijetje se nanaša na prijetje in predajo poljskega državljana zaradi uvedbe kazenskega pregona.
- 24 Zadevna oseba, ki se ni strinjala s svojo predajo Republiki Poljski, je v priporu na Nizozemskem, dokler predložitveno sodišče ne odloči o tej predaji.

- 25 Predložitveno sodišče navaja, da ni ugotovilo nobenega razloga, ki bi lahko nasprotoval tej predaji, razen razloga, na katerega se nanašajo vprašanja za predhodno odločanje, zastavljena v tej zadevi.
- 26 To sodišče se sklicuje na enake razloge, kot so tisti, ki so omenjeni v točkah od 12 do 17 te sodbe in ki so navedeni v predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ki je predmet zadeve C-562/21 PPU, ter na podlagi katerih šteje, da sistemske ali splošne pomanjkljivosti, ki vplivajo na neodvisnost sodne oblasti v odreditveni državi članici, vplivajo med drugim na temeljno pravico zadevne osebe do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, zagotovljeno s členom 47, drugi odstavek, Listine.
- 27 Predložitveno sodišče v zvezi s položajem osebe, katere predaja se zahteva v zadevi C-563/21 PPU, ocenjuje, da obstaja resnična nevarnost, da bo – če bi bila predaja te osebe Republiki Poljski zaradi uvedbe kazenskega pregona odobrena – enemu ali več sodnikom, ki so bili od začetka veljavnosti zakona z dne 8. decembra 2017, navedenega v točki 14 te sodbe, imenovani na predlog KRS, dodeljeno odločanje o kazenski zadevi zadevne osebe.
- 28 Predložitveno sodišče pa poudarja, da oseba, katere predaja se zahteva zaradi uvedbe kazenskega pregona, dejansko nima možnosti, da bi se kot posameznik sklicevala na nepravilnosti pri imenovanju enega ali več sodnikov, ki jim bo dodeljeno odločanje o njeni kazenski zadevi. V nasprotju z osebo, katere predaja se zahteva zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, kar je primer iz zadeve C-562/21 PPU, namreč oseba, katere predaja se zahteva zaradi uvedbe kazenskega pregona, pred izvršitvenim pravosodnim organom ne more navesti sestave sodnega senata, ki ji bo dodeljeno odločanje o njeni kazenski zadevi po njeni predaji, ker so zadeve na poljskih sodiščih dodeljene naključno. Poleg tega naj ta oseba, ker je zakon z dne 20. decembra 2019, naveden v točki 19 te sodbe, začel veljati 14. februarja 2020, po svoji predaji Republiki Poljski ne bi mogla učinkovito izpodbijati veljavnosti imenovanja sodnika ali zakonitosti izvajanja njegove sodniške funkcije.
- 29 Dalje, predložitveno sodišče se v zvezi s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, navedeno v točki 20 te sodbe, sprašuje, ali je treba merila, ki jih je to sodišče uporabilo pri presoji, ali nepravilnosti, ugotovljene v postopku imenovanja sodnikov, pomenijo kršitev pravice do z zakonom ustanovljenega sodišča v smislu člena 6(1) EKČP, uporabiti tudi v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje zaradi uvedbe kazenskega pregona.
- 30 Nazadnje, predložitveno sodišče se sprašuje, ali se merila, določena v sodbi z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), in potrjena s sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa) (C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033), uporabljajo pri presoji vprašanja, ali za zadevno osebo v primeru predaje obstaja resnična nevarnost za kršitev njene temeljne pravice do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, in če je tako, kako je treba ta merila uporabiti.
- 31 V teh okoliščinah je Rechtbank Amsterdam (sodišče v Amsterdamu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je primerno uporabiti preizkus, določen v sodbi z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), in potrjen s sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa) (C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033), kadar obstaja resnična nevarnost, da se bo zadevni osebi sodilo pred sodiščem, ki ni bilo z zakonom predhodno ustanovljeno?

2. Ali je primerno uporabiti preizkus, določen v sodbi z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), in potrjen s sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa) (C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033), kadar zahtevana oseba, ki želi izpodbijati svojo predajo, pogojev tega preizkusa ne more izpolniti, ker v tistem trenutku zaradi naključnega dodeljevanja zadev ni mogoče ugotoviti sestave sodišč, pred katerimi ji bo sojeno?
3. Ali neobstoj učinkovitega pravnega sredstva za izpodbijanje veljavnosti imenovanja sodnikov na Poljskem v okoliščinah, v katerih je očitno, da zahtevana oseba v tistem trenutku ne more ugotoviti, ali bodo sodišča, ki ji bodo sodila, sestavljali sodniki, ki niso veljavno imenovani, pomeni kršitev bistvene vsebine pravice do poštenega sojenja, ki izvršitveno državo članico zavezuje, da zavrne predajo zahtevane osebe?“

Postopek pred Sodiščem

- 32 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnavata po nujnem postopku iz člena 107 Poslovnika Sodišča.
- 33 Predložitveno sodišče v utemeljitev svojega predloga navaja, da se postavljena vprašanja za predhodno odločanje nanašajo na področje iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU, da je osebama X in Y trenutno odvzeta prostost ter da bo odgovor Sodišča na ta vprašanja za predhodno odločanje neposredno in odločilno vplival na trajanje pripora zadevnih oseb.
- 34 V skladu s sodno prakso Sodišča je treba upoštevati okoliščino, da je osebi, na katero se nanaša postopek v glavni stvari, trenutno odvzeta prostost in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari (sodba z dne 26. oktobra 2021, Openbaar Ministerie (Pravica do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom), C-428/21 PPU in C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 35 V obravnavani zadevi pa sta zadevni osebi, kot je razvidno iz predložitvenih odločb, trenutno v priporu in odgovor Sodišča na postavljena vprašanja bo neposredno in odločilno vplival na trajanje tega pripora.
- 36 V teh okoliščinah je prvi senat Sodišča na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca 29. septembra 2021 odločil, da se ugoti predlogoma predložitvenega sodišča, naj se ta predloga za sprejetje predhodne odločbe obravnavata po nujnem postopku predhodnega odločanja.
- 37 Prvi senat Sodišča je poleg tega odločil, da se zadevi C-562/21 PPU in C-563/21 PPU vrneta Sodišču, da bosta predodeljeni velikemu senatu.
- 38 Zadevi C-562/21 PPU in C-563/21 PPU sta bili s sklepom predsednika prvega senata Sodišča z dne 29. septembra 2021 združeni za pisni in ustni del ter izdajo sodb.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 39 Predložitveno sodišče z edinim vprašanjem v zadevi C-562/21 PPU in s tremi vprašanji v zadevi C-563/21 PPU, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(2) in (3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ, ki mu je

dodeljeno odločanje o predaji osebe, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, kadar razpolaga z elementi, ki kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, zlasti kar zadeva postopek imenovanja članov te oblasti, to predajo zavrne iz razloga, da v primeru take predaje obstaja resnična nevarnost kršitve temeljne pravice te osebe do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, določene v členu 47, drugi odstavek, Listine, če:

- v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, v postopku, ki je pripeljal do obsodbe navedene osebe, ni na voljo učinkovitega pravnega sredstva zoper morebitno kršitev te temeljne pravice in
- zadevna oseba v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega pregona, ob navedeni predaji ne more ugotoviti sestave sodnih senatov, pred katerimi ji bo sojeno, ker so zadeve na zadevnih sodiščih dodeljene naključno, v odreditveni državi članici pa ni učinkovitega sredstva za izpodbijanje veljavnosti imenovanja sodnikov.

Uvodne ugotovitve

- 40 Najprej je treba opozoriti, da sta tako načelo medsebojnega zaupanja med državami članicami kot načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na vzajemnem zaupanju med zadnjenavedenimi, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, z načelom vzajemnega zaupanja, zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice, se od vsake od teh držav zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z dne 26. oktobra 2021, Openbaar Ministerie (Pravica do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom), C-428/21 PPU in C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 41 Tako se od držav članic, ko izvajajo pravo Unije, lahko na podlagi tega prava zahteva, da domnevajo, da druge države članice spoštujejo temeljne pravice, zaradi česar ne le da od druge države članice ne morejo zahtevati višje nacionalne ravni varstva temeljnih pravic, kot je tista, ki se zagotavlja s pravom Unije, temveč ne smejo niti preveriti – razen v izjemnih primerih – ali je ta druga država članica v konkretnem primeru dejansko spoštovala temeljne pravice, ki jih zagotavlja Unija (mnenje 2/13 (Pristop Unije k EKČP) z dne 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, točka 192).
- 42 V tem okviru je namen Okvirnega sklepa 2002/584 to, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da ta postane območje svobode, varnosti in pravice, tako da se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 26. oktobra 2021, Openbaar Ministerie (Pravica do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom), C-428/21 PPU in C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 43 Načelo medsebojnega priznavanja, ki v skladu z uvodno izjavo 6 Okvirnega sklepa 2002/584 pomeni „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, je izraženo v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, v katerem je določeno pravilo, da morajo države članice izvršiti vsak evropski nalog za prijetje na osnovi tega načela in v skladu z določbami navedenega

okvirnega sklepa (sodba z dne 26. oktobra 2021, Openbaar Ministerie (Pravica do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom), C-428/21 PPU in C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, točka 40 in navedena sodna praksa).

- 44 Iz tega sledi, da izvršitveni pravosodni organi lahko načeloma zavrnejo izvršitev evropskega naloga za prijetje samo iz taksativno naštetih razlogov za neizvršitev, določenih s tem okvirnim sklepom, za izvršitev evropskega naloga za prijetje pa se lahko določi le eden od pogojev, ki so izčrpno našteti v členu 5 navedenega okvirnega sklepa. Zato je, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve določena kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodbi z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 41 in navedena sodna praksa, in z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 37).
- 45 Vendar visoka stopnja zaupanja med državami članicami, ki je podlaga za mehanizem evropskega naloga za prijetje, temelji na predpostavki, da kazenska sodišča odreditvene države članice, ki bodo po izvršitvi evropskega naloga za prijetje vodila kazenski pregon ali postopek izvršitve kazni zapore ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, pa tudi kazenski postopek v ožjem smislu, izpolnjujejo zahteve, ki so neločljivo povezane s temeljno pravico do poštenega sojenja, zagotovljeno s členom 47, drugi odstavek, Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 58). Ta temeljna pravica je izjemnega pomena kot garant varstva vseh pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, in ohranitve skupnih vrednot držav članic, ki so navedene v členu 2 PEU, zlasti vrednote pravne države (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 46 V teh okoliščinah mora sicer predvsem vsaka država članica za zagotovitev polne uporabe načel medsebojnega zaupanja in medsebojnega priznavanja, na katerih temelji delovanje tega mehanizma, pod končnim nadzorom Sodišča zagotoviti, da se ohranijo zahteve, ki so neločljivo povezane z navedeno temeljno pravico, tako da se vzdrži vseh ukrepov, ki bi jo lahko ogrozili (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 40), vendar lahko obstoj resnične nevarnosti, da bo osebi, v zvezi s katero je izdan evropski nalog za prijetje, v primeru predaje odreditvenemu pravosodnemu organu kršena ta ista temeljna pravica, dovoljuje izvršitvenemu pravosodnemu organu, da tega evropskega naloga za prijetje izjemoma ne izvrši na podlagi člena 1(3) tega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 59).
- 47 Dalje, Sodišče je poudarilo tudi, da Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi z določbami Listine ni mogoče razlagati tako, da bi se ogrozila učinkovitost sistema pravosodnega sodelovanja med državami članicami, pri čemer je evropski nalog za prijetje, kot ga je določil zakonodajalec Unije, eden od njegovih bistvenih elementov (sodba z dne 26. oktobra 2021, Openbaar Ministerie (Pravica do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom), C-428/21 PPU in C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 48 Sodišče je tako razsodilo, da mora med drugim za zagotovitev, da ne pride do paralize delovanja evropskega naloga za prijetje, obveznost lojalnega sodelovanja iz člena 4(3), prvi pododstavek, PEU veljati za dialog med izvršitvenimi pravosodnimi organi in odreditvenimi pravosodnimi

organi. Iz načela lojalnega sodelovanja med drugim izhaja, da se države članice medsebojno spoštujejo in si pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb (sodba z dne 26. oktobra 2021, Openbaar Ministerie (Pravica do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom), C-428/21 PPU in C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, točka 44 in navedena sodna praksa).

- 49 Nazadnje in kot nadaljevanje zgornjih preudarkov, odreditveni in izvršitveni pravosodni organi morajo za zagotovitev učinkovitega sodelovanja v kazenskih zadevah v celoti uporabljati instrumente, ki so določeni zlasti v členu 8(1) in v členu 15 Okvirnega sklepa 2002/584, tako da spodbujajo medsebojno zaupanje na podlagi tega sodelovanja (sodba z dne 6. decembra 2018, IK (Izvršitev dodatne kazni), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, točka 63 in navedena sodna praksa).

Pogoji, pod katerimi lahko izvršitveni pravosodni organ na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 zavrne predajo osebe, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, zaradi obstoja resnične nevarnosti, da bo tej osebi v primeru predaje odreditvenemu pravosodnemu organu kršena temeljna pravica do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem

- 50 Ob upoštevanju zlasti preudarkov, navedenih v točkah od 40 do 46 te sodbe, je Sodišče v zvezi s členom 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 razsodilo, da izvršitveni pravosodni organ, ki mu je dodeljeno odločanje o predaji osebe, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, kadar razpolaga z elementi, ki kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, vendarle ne more domnevati, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za to osebo v primeru njene predaje zadnjenavedeni državi članici obstajala resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja, ne da bi opravil konkretno in natančno presojo, pri kateri bi upošteval med drugim osebne okoliščine navedene osebe, naravo zadevnega kaznivega dejanja in dejanski okvir, v katerega se umešča ta izdaja, kot so izjave ali dejanja javnih organov, ki lahko posegajo v obravnavo posameznega primera (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 69).
- 51 Zato informacije o obstoju oziroma poslabšanju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v državi članici same po sebi ne zadostujejo za utemeljitev zavrnitve izvršitve takega naloga, ki ga je izdal pravosodni organ te države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 63).
- 52 V okviru preizkusa v dveh fazah, omenjenega v točki 50 te sodbe in prvič navedenega – kar zadeva člen 47, drugi odstavek, Listine – v sodbi z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točke od 47 do 75), mora izvršitveni pravosodni organ najprej ugotoviti, ali obstajajo objektivni, zanesljivi, natančni in ustrezno posodobljeni elementi, ki dokazujejo obstoj resnične nevarnosti, da bo v odreditveni državi članici zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v tej državi članici kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s to določbo (sodba z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 53 Nato mora izvršitveni pravosodni organ konkretno in natančno presoditi, kolikšen je lahko vpliv pomanjkljivosti, ugotovljenih v prvi fazi, na ravni sodišč navedene države članice, ki so pristojna za odločanje v postopkih zoper zadevno osebo, in ali – glede na osebne okoliščine te osebe,

naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, v katerega se umešča izdaja tega naloga za prijetje, ter ob upoštevanju informacij, ki jih je morebiti predložila ista država članica v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 – obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje navedeni državi obstaja taka nevarnost (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 55 in navedena sodna praksa).

- 54 V obravnavanem primeru se predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali se ta preizkus v dveh fazah, ki ga je Sodišče potrdilo v sodbah z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), in z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa) (C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033), glede na jamstvi neodvisnosti in nepristranskosti, ki sta neločljivo povezani s temeljno pravico do poštenega sojenja, določeno v členu 47, drugi odstavek, Listine, uporablja, če gre za jamstvo, ki se nanaša na z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče, ki je prav tako neločljivo povezano s to temeljno pravico, in če je tako, kakšni so v zvezi s tem pogoji in podrobna pravila uporabe navedenega preizkusa. Zlasti se sprašuje o vplivu, ki ga ima na ta preizkus okoliščina, da organ, kot je KRS, ki je sestavljen pretežno iz članov, ki zastopajo zakonodajno ali izvršilno oblast oziroma ki sta jih ti izbrali, sodeluje pri imenovanju članov sodne oblasti ali razvoju njihove kariere v odreditveni državi članici.
- 55 V zvezi z uporabo preizkusa v dveh fazah, na katerega je bilo opozorjeno v točkah 52 in 53 te sodbe, v primeru iz prejšnje točke je treba na prvem mestu poudariti neločljive povezave, ki v skladu s členom 47, drugi odstavek, Listine za namene temeljne pravice do poštenega sojenja v smislu te določbe obstajajo med jamstvoma neodvisnosti in nepristranskosti sodnikov ter dostopom do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča.
- 56 Iz sodne prakse Sodišča, razvite ob upoštevanju sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, tako izhajajo, da čeprav je pravica do takega sodišča, ki je zagotovljena tako s členom 6(1) EKČP kot s členom 47, drugi odstavek, Listine, avtonomna pravica, pa je kljub temu tesno povezana z jamstvoma neodvisnosti in nepristranskosti, ki izhajata iz teh dveh določb. Natančneje, čeprav ima vsaka od zahtev iz navedenih določb natančen cilj, pri čemer gre zaradi teh ciljev za ločena jamstva za pošteno sojenje, so te zahteve namenjene spoštovanju temeljnih načel vladavine prava in delitve oblasti. Jedro vsake od teh zahtev je nujnost ohranitve zaupanja, ki ga mora sodna oblast vzbujati pri pravnem subjektu, in neodvisnost te oblasti v razmerju do preostalih oblasti (glej v tem smislu glej sodbo z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točka 124 in navedena sodna praksa).
- 57 Kar natančneje zadeva postopek imenovanja sodnikov, je Sodišče ob ponovnem sklicevanju na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice razsodilo, da je glede na bistvene posledice, ki jih ima ta postopek za pravilno delovanje in legitimnost sodne oblasti v demokratični državi, v kateri velja vladavina prava, tak postopek nujno neločljiv element pojma „z zakonom ustanovljeno sodišče“ v smislu člena 6(1) EKČP, pri čemer je pojasnilo, da se neodvisnost sodišča v smislu te določbe presoja med drugim glede na način, na katerega so bili imenovani njegovi člani (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točka 125 in navedena sodna praksa).

- 58 Sodišče je tudi poudarilo, da so jamstva za dostop do neodvisnega, nepristranskega in z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, zlasti tista, s katerimi se opredeljujeta pojem in sestava tega sodišča, temeljni kamen pravice do poštenega sojenja. Preveritev, ali organ glede na svojo sestavo pomeni tako sodišče, če se v zvezi s tem pojavi resen dvom, je potrebna za zaupanje, ki ga morajo sodišča demokratične družbe vzbujati pri posamezniku (sodba z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točka 126 in navedena sodna praksa).
- 59 Na drugem mestu je treba poudariti, da bi dopustitev, da izvršitveni pravosodni organ ne izvrši evropskega naloga za prijetje samo zaradi okoliščine, kakršna je ta, ki je navedena v drugem stavku točke 54 te sodbe, pripeljala do razlage člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, pri kateri se ne upošteva sodna praksa Sodišča, navedena v točkah 44 in 46 te sodbe.
- 60 Poleg tega je treba v okviru razlage te določbe zagotoviti ne le spoštovanje temeljnih pravic oseb, katerih predaja se zahteva, ampak tudi upoštevanje drugih interesov, kot je potreba po – odvisno od primera – spoštovanju temeljnih pravic žrtev zadevnih kaznivih dejanj.
- 61 V zvezi s tem obstoj pravic tretjih oseb v kazenskih postopkih v okviru mehanizma evropskega naloga za prijetje pomeni za izvršitveno državo članico obveznost sodelovanja. Poleg tega mora ob upoštevanju teh pravic ugotovitev v zvezi s tem, da v primeru predaje zadevne osebe odreditveni državi članici obstaja resnična nevarnost, da bo kršena temeljna pravica te osebe do poštenega sojenja, temeljiti na zadostni dejanski podlagi (glej v tem smislu tudi ESČP, 9. julij 2019, Castaño proti Belgiji, CE:ECHR:2019:0709JUD000835117, točke 82, 83 in 85).
- 62 Iz istega razloga je eden od ciljev Okvirnega sklepa 2002/584 boj proti nekaznovanosti. Če bi obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici sam po sebi zadostoval za to, da bi bilo izvršitvenemu pravosodnemu organu omogočeno, da ne izvede preizkusa v dveh fazah iz točk 52 in 53 te sodbe in da na podlagi člena 1(3) tega okvirnega sklepa zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdala odreditvena država članica, bi to pomenilo večje tveganje za nekaznovanost oseb, ki so po izrečni obsodilni sodbi ali po tem, ko so bile osumljene kaznivega dejanja, na begu pred zakonom, čeprav ne bi obstajali konkretni elementi, na podlagi katerih bi bilo mogoče šteti, da bo za te osebe v primeru predaje obstajala resnična nevarnost kršitve njihove temeljne pravice do poštenega sojenja (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), (C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 64).
- 63 Na tretjem mestu, pristop iz prejšnje točke bi pripeljal do *de facto* zaustavitve izvajanja mehanizma evropskega naloga za prijetje za to državo članico, s čimer ne bi bila spoštovana pristojnost Evropskega sveta in Sveta v zvezi s tem.
- 64 Kot je namreč opozorilo Sodišče, se to izvajanje lahko zaustavi samo v primeru resnih in nenehnih kršitev načel iz člena 2 PEU ene od držav članic, med katerimi je načelo pravne države, ki jih ugotovi Evropski svet na podlagi člena 7(2) PEU, s posledicami, navedenimi v členu 7(3) PEU (sodba z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 57).
- 65 Zato bi moral izvršitveni pravosodni organ samo v primeru, da bi Evropski svet sprejel sklep, po katerem bi Svet zaustavil uporabo Okvirnega sklepa 2002/584 glede zadevne države članice, samodejno zavrniti izvršitev vsakega evropskega naloga za prijetje, ki bi ga izdala navedena država

članica, ne da bi mu bilo treba opraviti kakršno koli konkretno presojo v zvezi z resnično nevarnostjo za zadevno osebo, da bi bilo poseženo v bistveno vsebino njene temeljne pravice do poštenega sojenja (sodba z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 58 in navedena sodna praksa).

- 66 Iz preudarkov, navedenih v točkah od 55 do 65 te sodbe, izhaja, da mora izvršitveni pravosodni organ opraviti preizkus v dveh fazah iz točk 52 in 53 te sodbe, da bi presodil, ali v primeru predaje zadevne osebe v odreditveni državi članici zanjo obstaja resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, določene v členu 47, drugi odstavek, Listine.

Prva faza preizkusa

- 67 Izvršitveni pravosodni organ mora v okviru prve faze tega preizkusa na splošno presoditi, ali obstaja resnična nevarnost kršitve temeljne pravice do poštenega sojenja, ki je zlasti povezana s pomanjkanjem neodvisnosti sodišč v odreditveni državi članici ali z nespoštovanjem zahteve po z zakonom ustanovljenem sodišču zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v tej državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 68 Tako presojo je treba opraviti glede na standard varstva temeljne pravice, ki je zagotovljen s členom 47, drugi odstavek, Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 69 V zvezi s tem je treba glede, prvič, zahtev po neodvisnosti in nepristranskosti, ki sta – kot je bilo poudarjeno v točkah od 55 do 58 te sodbe – tesno povezani z zahtevo po z zakonom predhodno ustanovljenem sodišču, navesti, da ti narekujeta obstoj pravil, ki se nanašajo zlasti na sestavo organa, na imenovanje, trajanje funkcije ter razloge za vzdržanje, izločitev in razrešitev njegovih članov, na podlagi katerih je mogoče zavrnil vsak legitimni dvom pri pravnih subjektih o zavarovanosti tega organa pred zunanjimi dejavniki in o njegovi nevtralnosti glede nasprotujočih si interesov (glej v tem smislu sodbo z dne 16. novembra 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim in drugi, od C-748/19 do C-754/19, EU:C:2021:931, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 70 Kar zadeva sklepe o imenovanju, morajo biti zlasti vsebinski pogoji in postopkovna pravila, ki veljajo za sprejetje teh sklepov, taki, da ne morejo povzročiti takih legitimnih dvomov glede imenovanih sodnikov (sodba z dne 26. marca 2020, Preveritev Simpson/Svet in HG/Komisija, C-542/18 RX-II in C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 71 Drugič, Sodišče je v zvezi z zahtevo po z zakonom predhodno ustanovljenem sodišču poudarilo, pri čemer se je sklicevalo na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 6 EKČP (ESČP, 8. julij 2014, Biagioli proti San Marinu, CE:ECHR:2014:0708DEC000816213, točke od 72 do 74, in ESČP, 2. maj 2019, Pasquini proti San Marinu, CE:ECHR:2019:0502JUD005095616, točki 100 in 101 ter navedena sodna praksa), da izraz „z zakonom ustanovljeno“ odraža med drugim načelo pravne države. Ne nanaša se zgolj na pravno podlago samega obstoja sodišča, temveč tudi na sestavo sodnega senata v posamezni zadevi ter na vse druge določbe nacionalnega prava, katerih neupoštevanje pomeni, da eden ali

več sodnikov nepravilno sodeluje pri obravnavi zadeve, kar vključuje zlasti določbe glede neodvisnosti in nepristranskosti članov zadevnega sodišča. Poleg tega pravica do sojenja pred sodiščem, „ustanovljenim z zakonom“, po svoji naravi zajema postopek imenovanja sodnikov (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Preveritev Simpson/Svet in HG/Komisija, C-542/18 RX-II in C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, točka 73).

- 72 Glede meril za presojo obstoja kršitve temeljne pravice do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča v smislu člena 47, drugi odstavek, Listine je treba poudariti, da vsake nepravilnosti v postopku imenovanja sodnikov ni mogoče šteti za tako kršitev.
- 73 Nepravilnost, storjena pri imenovanju sodnikov v zadevnem pravosodnem sistemu, pomeni tovrstno kršitev, zlasti če je ta nepravilnost po naravi in teži taka, da ustvarja resnično nevarnost, da lahko druge veje oblasti, zlasti izvršilna, ogrožajo integriteto rezultata, do katerega pripelje postopek imenovanja, ter tako pri pravnih subjektih vzbudijo upravičen dvom o neodvisnosti in nepristranskosti enega ali več zadevnih sodnikov (glej v tem smislu sodbo z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točka 130 in navedena sodna praksa).
- 74 Ugotovitev v zvezi z obstojem kršitve zahteve po z zakonom predhodno ustanovljenem sodišču in posledicami take kršitve je predmet celovite presoje številnih elementov, ki – upoštevani skupaj – prispevajo k temu, da pri pravnih subjektih nastanejo legitimni dvomi v zvezi z neodvisnostjo in nepristranskostjo sodnikov (glej v tem smislu sodbi z dne 2. marca 2021, A.B. in drugi (Imenovanje sodnikov vrhovnega sodišča – Pravno sredstvo), C-824/18, EU:C:2021:153, točki 131 in 132, ter z dne 6. oktobra 2021, W. Ž. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje), C-487/19, EU:C:2021:798, točke od 152 do 154).
- 75 Tako okoliščina, da v sestavi organa, kot je nacionalni sodni svet, ki je vključen v postopek imenovanja sodnikov, prevladujejo člani, ki jih izbere zakonodajna oblast, sama po sebi ne more povzročiti dvoma o neodvisnosti sodnikov, ki so imenovani na koncu tega postopka (glej v tem smislu sodbo z dne 9. julija 2020, Land Hessen, C-272/19, EU:C:2020:535, točki 55 in 56). Vendar je lahko drugače, če ta okoliščina skupaj z drugimi upoštevnimi elementi in pogoji, v katerih so bile te izbire opravljene, pripelje do nastanka takih dvomov (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev za sodnike), C-791/19, EU:C:2021:596, točka 103).
- 76 Okoliščina, da organ, ki je sestavljen pretežno iz članov, ki zastopajo zakonodajno ali izvršilno oblast oziroma ki sta jih ti izbrali, sodeluje v postopku imenovanja sodnikov odreditvene države članice, sama po sebi torej ne more zadostovati za utemeljitev odločitve izvršitvenega pravosodnega organa o zavrnitvi predaje zadevne osebe.
- 77 Iz tega izhaja, da je v okviru postopka predaje, povezanega z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, za presojo, ali obstaja resnična nevarnost kršitve temeljne pravice do poštenega sojenja, ki je zlasti povezana s pomanjkanjem neodvisnosti sodišč v odreditveni državi članici ali z nespoštovanjem zahteve po z zakonom predhodno ustanovljenem sodišču zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v tej državi članici, potrebna celovita presoja na podlagi vsakršnega objektivnega, zanesljivega, natančnega in ustrezno posodobljenega elementa v zvezi z delovanjem sodnega sistema v navedeni državi članici, zlasti s splošnim okvirom imenovanja sodnikov v tej državi članici.

- 78 V obravnavani zadevi so poleg informacij v obrazloženem predlogu, ki ga je Evropska komisija naslovila na Svet na podlagi člena 7(1) PEU (sodba z dne 25. julija 2018, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti v pravosodnem sistemu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, točka 61), elementi, ki so za to presojo zelo upoštevni, med drugim tisti, ki jih navaja predložitveno sodišče, in sicer resolucija Sąd Najwyższy (vrhovno sodišče) z dne 23. januarja 2020 in sodna praksa Sodišča, kot je tista, ki izhaja iz sodb z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča) (C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982), z dne 2. marca 2021, A. B. in drugi (Imenovanje sodnikov vrhovnega sodišča – Pravno sredstvo) (C-824/18, EU:C:2021:153), z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev za sodnike) (C-791/19, EU:C:2021:596), in z dne 6. oktobra 2021, W. Ż. (Senat za izredni nadzor in javne zadeve vrhovnega sodišča – Imenovanje) (C-487/19, EU:C:2021:798), ki zajemajo navedbe v zvezi s stanjem delovanja sodnega sistema v odreditveni državi članici.
- 79 Izvršitveni pravosodni organ lahko v okviru navedene presoje upošteva tudi sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, v kateri je bila ugotovljena kršitev zahteve po z zakonom ustanovljenem sodišču glede postopka imenovanja sodnikov (glej zlasti ESČP, 22. julij 2021, Reczkowicz proti Poljski, CE:ECHR:2021:0722JUD004344719).
- 80 Za vsak primer je treba še dodati, da je med temi upoštevnimi elementi tudi ustavna sodna praksa odreditvene države članice, ki povzroča dvom o primarnosti prava Unije in zavezujoči naravi EKČP, pa tudi o obvezni veljavnosti sodb Sodišča in sodb Evropskega sodišča za človekove pravice, ki se nanašajo na skladnost pravil te države članice v zvezi z organizacijo njenega sodnega sistema, zlasti v zvezi z imenovanjem sodnikov, s tem pravom in to konvencijo.
- 81 Kadar izvršitveni pravosodni organ na podlagi elementov, kot so tisti iz točk od 78 do 80 te sodbe, šteje, da zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v odreditveni državi članici obstaja resnična nevarnost kršitve temeljne pravice do poštenega sojenja, ki je zlasti povezana s pomanjkanjem neodvisnosti sodišč v navedeni državi članici ali z nespoštovanjem zahteve po z zakonom predhodno ustanovljenem sodišču, ne sme zavrni izvršitve evropskega naloga za prijetje, ne da bi opravil drugo fazo preizkusa iz točk 52 in 53 te sodbe.

Druga faza preizkusa

- 82 Izvršitveni pravosodni organ mora v okviru te druge faze presoditi, ali se lahko sistemske ali splošne pomanjkljivosti, ugotovljene v prvi fazi tega preizkusa, udeležijo v primeru predaje zadevne osebe odreditveni državi članici in ali v posebnih okoliščinah obravnavanega primera za to osebo obstaja resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, določene v členu 47, drugi odstavek, Listine.
- 83 Oseba, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, mora predložiti konkretne elemente, na podlagi katerih je mogoče v primeru postopka predaje zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, sklepati, da so sistemske ali splošne pomanjkljivosti sodnega sistema v odreditveni državi članici konkretno vplivale na obravnavo njene kazenske zadeve, v primeru postopka predaje zaradi uvedbe kazenskega pregona pa, da take pomanjkljivosti lahko imajo tak vpliv. Predložitev takih konkretnih elementov v zvezi z vplivom – v posamičnem primeru navedene osebe – zgoraj navedenih sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti ne posega v možnost te osebe, da navede kateri koli drug *ad hoc* element, značilen za obravnavano zadevo, s katerim bi bilo mogoče dokazati, da bo postopek, za katerega odreditveni pravosodni organ zahteva njeno predajo, konkretno ogrozil njeno temeljno pravico do poštenega sojenja.

- 84 Če bi izvršitveni pravosodni organ menil, da elementi, ki jih je predložila zadevna oseba – čeprav kažejo na to, da so te sistemske in splošne pomanjkljivosti imele ali bi lahko imele konkreten vpliv v posamičnem primeru te osebe – ne zadostujejo za dokaz, da v takem primeru obstaja resnična nevarnost kršitve temeljne pravice do z zakonom predhodno ustanovljenega sodišča, in s tem za zavrnitev izvršitve zadevnega evropskega naloga za prijetje, mora ta organ na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 od odreditvenega pravosodnega organa zahtevati, naj mu nujno pošlje vse informacije, za katere meni, da jih potrebuje.
- 85 Ker mora odreditveni pravosodni organ te informacije predložiti izvršitvenemu pravosodnemu organu (sodba z dne 25. julija 2018, Generalstaatsanwaltschaft (Pogoji prestajanja zapora na Madžarskem), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, točka 64 in navedena sodna praksa), lahko izvršitveni pravosodni organ vsako ravnanje, ki kaže na neobstoj lojalnega sodelovanja odreditvenega pravosodnega organa, šteje za upošteven element pri presoji, ali za osebo, katere predaja se zahteva, v primeru predaje obstaja resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, določene v členu 47, drugi odstavek, Listine.
- 86 Kljub temu pojasnilu in kar zadeva, prvič, primer evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi predaje za izvršitev kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, iz zadeve C-562/21 PPU, mora oseba, katere predaja se zahteva, navesti konkretne elemente, na podlagi katerih meni, da so sistemske ali splošne pomanjkljivosti sodnega sistema v odreditveni državi članici konkretno vplivale na kazenski postopek, katerega predmet je bila, in zlasti na sestavo sodnega senata, ki je odločala o obravnavani kazenski zadevi, tako da eden ali več sodnikov tega senata ni zagotovilo jamstev neodvisnosti in nepristranskosti, ki se zahtevata na podlagi prava Unije.
- 87 Kot izhaja iz točk od 74 do 76 te sodbe in v nasprotju s tem, kar trdi nizozemska vlada, informacija, v kateri je navedeno, da je bil eden ali več sodnikov, ki so sodelovali v postopku, ki je pripeljal do obsodbe osebe, katere predaja se zahteva, imenovan na predlog organa, ki je sestavljen pretežno iz članov, ki zastopajo zakonodajno ali izvršilno oblast oziroma ki sta jih ti izbrali, kot to od začetka veljavnosti zakona z dne 8. decembra 2017 velja za KRS, v zvezi s tem ne more zadostovati.
- 88 Zato bi morala zadevna oseba v zvezi s sodnim senatom, ki je odločal o njeni kazenski zadevi, predložiti tudi elemente, ki se med drugim nanašajo na postopek imenovanja zadevnega sodnika ali sodnikov in na morebitno dodelitev teh sodnikov, na podlagi katerih bi izvršitveni pravosodni organ v okoliščinah obravnavanega primera lahko ugotovil, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da je v kazenskem postopku zoper to osebo sestava tega sodnega senata lahko vplivala na temeljno pravico navedene osebe do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, ki je zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine.
- 89 Tako so lahko na primer informacije, s katerimi bi razpolagal izvršitveni pravosodni organ in ki bi kazale na dodelitev določenega sodnika v sodni senat, ki je odločal o kazenski zadevi v zvezi z osebo, katere predaja se zahteva, pri čemer je o dodelitvi odločil minister za pravosodje na podlagi meril, ki niso vnaprej znana, in jo je mogoče kadar koli preklicati z odločbo, ki je ta minister ne obrazloži, podlaga za resne in utemeljene razloge za prepričanje, da v konkretnem primeru zadevne osebe obstaja resnična nevarnost kršitve te temeljne pravice (glej po analogiji sodbo z dne 16. novembra 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim in drugi, od C-748/19 do C-754/19, EU:C:2021:931, točke od 77 do 90).

- 90 Poleg tega so upoštevne vse informacije o poteku kazenskega postopka, ki je pripeljal do obsodbe zadevne osebe, kot je, odvisno od primera, morebitno uveljavljanje – s strani te osebe – pravnih sredstev, ki so ji na voljo. Zlasti je treba upoštevati eventualno možnost navedene osebe, da v odreditveni državi članici zahteva izločitev enega ali več članov sodnega senata iz razlogov, ki se nanašajo na kršitev njene temeljne pravice do poštenega sojenja, morebitno izvrševanje – s strani te osebe – njene pravice, da zahteva tako izločitev, in informacije, pridobljene v zvezi z nadaljnjim ukrepanjem na podlagi take zahteve v tem postopku ali morebitnem pritožbenem postopku.
- 91 V obravnavanem primeru je poljska vlada v pisnih stališčih navedla – ne da bi to bilo prerekano na obravnavi – da poljsko procesno pravo določa možnost, da zadevna oseba zahteva izločitev enega od sodnikov ali sodnega senata kot celote, ki mu je dodeljeno odločanje o kazenski zadevi zoper to osebo, če zadnjenavedena dvomi o neodvisnosti ali nepristranskosti enega ali več sodnikov zadevnega senata.
- 92 Ker ni podrobnejših pojasnil glede stanja nacionalnega prava in njegovih različnih upoštevnihih določb, pa na podlagi ničesar v spisu, ki ga ima na voljo Sodišče v okviru tega postopka predhodnega odločanja, ni mogoče sklepati, da je obstoj take možnosti zadevne osebe, da uveljavlja svoje pravice, lahko omajan zgolj z okoliščino, ki jo je navedlo predložitveno sodišče in na katero se nanaša točka 19 te sodbe, in sicer da, odkar je 14. februarja 2020 začel veljati zakon z dne 20. decembra 2020, ni več mogoče učinkovito izpodbijati veljavnosti imenovanja sodnika ali zakonitosti izvajanja njegove sodniške funkcije.
- 93 Na drugi strani je treba v zvezi s primerom evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega pregona, iz zadeve C-563/21 PPU poudariti, da okoliščina, ki jo navaja predložitveno sodišče, da oseba, katere predaja se zahteva, pred svojo morebitno predajo ne more poznati identitete sodnikov, ki jim bo dodeljeno odločanje o kazenski zadevi, katere predmet bo ta oseba morda po tej predaji, sama po sebi ne more zadostovati za zavrnitev navedene predaje.
- 94 Na podlagi ničesar v sistemu, ki je bil vzpostavljen z Okvirnim sklepom 2002/584, namreč ni mogoče šteti, da je predaja osebe odreditveni državi članici zaradi uvedbe kazenskega pregona pogojena s tem, da je zagotovljeno, da ta pregon pripelje do kazenskega postopka pred točno določenim sodiščem, še manj pa s tem, da so sodniki, ki jim bo dodeljeno odločanje o taki kazenski zadevi, natančno identificirani.
- 95 Z nasprotno razlago bi se drugi fazi preizkusa iz točk 52 in 53 te sodbe odvzel vsakršen polni učinek in bi se ogrozila ne samo uresničitev cilja Okvirnega sklepa 2002/584, na katerega je bilo opozorjeno v točki 42 te sodbe, ampak tudi medsebojno zaupanje med državami članicami, na katerem temelji mehanizem evropskega naloga za prijetje, ki je uveden s tem okvirnim sklepom.
- 96 Kljub temu v okoliščinah, kakršne so te v zadevi C-563/21 PPU, v katerih sestava sodnega senata, ki ji je dodeljeno odločanje o zadevi v zvezi z osebo, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, v trenutku, ko mora izvršitveni pravosodni organ odločiti o predaji te osebe odreditveni državi članici, ni znana, pa se ta organ ne more izogniti temu, da opravi celovito presojo okoliščin obravnavanega primera, katere namen je na podlagi elementov, ki jih je predložila navedena oseba in ki so bili po potrebi dopolnjeni z informacijami, ki jih je posredoval odreditveni pravosodni organ, preveriti, ali v primeru predaje obstaja resnična nevarnost kršitve temeljne pravice te osebe do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem.

- 97 Kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 63 sklepnih predlogov, se taki elementi lahko nanašajo zlasti na izjave javnih organov, ki bi lahko vplivale na konkretni obravnavani primer. Izvršitveni pravosodni organ se lahko opre tudi na katere koli druge informacije, za katere meni, da so upoštevne, kot so informacije v zvezi z osebnimi okoliščinami zadevne osebe, z naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je ta oseba kazensko preganjana, in z dejanskim okvirom, v katerega se umešča zadevni evropski nalog za prijetje, po potrebi pa tudi na katere koli druge informacije, ki jih ima na voljo v zvezi s sodniki, ki sestavljajo senate, za katere je verjetno, da bodo pristojni za odločanje v postopku, katerega predmet bo ta oseba po predaji odreditveni državi članici.
- 98 V zvezi s tem je treba kljub temu v skladu s preudarki, navedenimi v točki 87 te sodbe, pojasniti, da informacija o imenovanju enega ali več sodnikov pristojnega sodišča ali zadevnega sodnega senata, če je ta znan, na predlog organa, ki je pretežno sestavljen iz članov, ki zastopajo zakonodajno ali izvršilno oblast oziroma ki sta jih ti izbrali, kot to od začetka veljavnosti zakona z dne 8. decembra 2017 velja za KRS, ne more zadostovati za ugotovitev, da za zadevno osebo v primeru predaje obstaja resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem. Taka ugotovitev vsekakor zahteva posamično presojo postopka imenovanja zadevnega sodnika ali sodnikov.
- 99 Podobno lahko izvršitveni pravosodni organ – če ne more izključiti, da za osebo, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, izdan zaradi uvedbe kazenskega pregona, v primeru predaje obstaja resnična nevarnost kršitve te temeljne pravice zgolj zato, ker ima ta oseba v odreditveni državi članici možnost zahtevati izločitev enega ali več članov sodnega senata, ki jim bo dodeljeno odločanje o njeni kazenski zadevi – obstoj take možnosti kljub temu upošteva kot upoštevni element pri presoji obstoja take nevarnosti (glej po analogiji sodbo z dne 25. julija 2018, Generalstaatsanwaltschaft (Pogoji prestajanja zapora na Madžarskem), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, točka 117).
- 100 V zvezi s tem okoliščina, da se lahko taka izločitev v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega pregona, glede na okoliščine primera zahteva šele po predaji zadevne osebe in ko je ta seznanjena s sestavo sodnega senata, ki ji je dodeljeno odločanje o pregonu zoper to osebo, v okviru presoje obstoja resnične nevarnosti, da bo navedeni osebi v primeru predaje kršena navedena temeljna pravica, ni upoštevna.
- 101 Če izvršitveni pravosodni organ po celoviti presoji ugotovi, da obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da bo za zadevno osebo v primeru predaje obstajala resnična nevarnost, da bo kršena njena temeljna pravica do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, ta organ na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 ne sme izvršiti zadevnega evropskega naloga za prijetje. V nasprotnem primeru ga mora izvršiti v skladu z načelno obveznostjo iz člena 1(2) tega okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 61).
- 102 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 1(2) in (3) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ, ki mu je dodeljeno odločanje o predaji osebe, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje,

kadar razpolaga z elementi, ki kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, zlasti kar zadeva postopek imenovanja članov te oblasti, predajo te osebe:

- v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zavrne samo, če navedeni organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da je bila ob upoštevanju med drugim elementov, ki jih je predložila navedena oseba in ki se nanašajo na sestavo sodnega senata, ki je odločala o njeni kazenski zadevi, ali na katero koli drugo okoliščino, upoštevno za presojo neodvisnosti in nepristranskosti te sestave, temeljna pravica te osebe do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, ki je zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, kršena, in
- v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega pregona, zavrne samo, če isti organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da ob upoštevanju med drugim elementov, ki jih je predložila zadevna oseba in ki se nanašajo na njene osebne okoliščine, na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je ta oseba kazensko preganjana, na dejanski okvir, v katerega se umešča izdaja tega evropskega naloga za prijetje, ali na katero koli drugo okoliščino, upoštevno za presojo neodvisnosti in nepristranskosti sodnega senata, za katerega je verjetno, da mu bo dodeljeno odločanje o postopku v zvezi s to osebo, za zadnjenavedeno v primeru predaje obstaja resnična nevarnost, da bo ta temeljna pravica kršena.

Stroški

- 103 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Člen 1(2) in (3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ, ki mu je dodeljeno odločanje o predaji osebe, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, kadar razpolaga z elementi, ki kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, zlasti kar zadeva postopek imenovanja članov te oblasti, predajo te osebe:

- v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zavrne samo, če navedeni organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da je bila ob upoštevanju med drugim elementov, ki jih je predložila navedena oseba in ki se nanašajo na sestavo sodnega senata, ki je odločala o njeni kazenski zadevi, ali na katero koli drugo okoliščino, upoštevno za presojo neodvisnosti in nepristranskosti te sestave, temeljna pravica te osebe do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, ki je zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kršena, in

- v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega pregona, zavrne samo, če isti organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da ob upoštevanju med drugim elementov, ki jih je predložila zadevna oseba in ki se nanašajo na njene osebne okoliščine, na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je ta oseba kazensko preganjana, na dejanski okvir, v katerega se umešča izdaja tega evropskega naloga za prijetje, ali na katero koli drugo okoliščino, upoštevno za presojo neodvisnosti in nepristranskosti sodnega senata, za katerega je verjetno, da mu bo dodeljeno odločanje o postopku v zvezi s to osebo, za zadnjenavedeno v primeru predaje obstaja resnična nevarnost, da bo ta temeljna pravica kršena.

Podpisi